

Suomen Kylät ry
Leader-jaosto /
Heli Walls
Leader-työn kehittämispäällikkö
heli.walls@suomenkylat.fi

06.03.2023

Maa- ja metsätalousministeriö
kirjaamo.mmm@gov.fi
markus.lounela@gov.fi

Asia:

LAUSUNTO LUONNOKSESTA VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI MAASEUDUN HANKETOIMINNAN
TUKEMISESTA RAHOITUSKAUDELLA 2023-2027

Viite:

VN/5424/2020

Suomen Kylät ry:n Leader-jaosto kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto kyseisestä Hanke-Vna:n luonnoksesta. Lausuntoon on kerätty kommentit ja huomiot kaikilta Suomen Leader-ryhmiltä. Lausunto sisältää muutosesityksiä, jotka toivomme otettavan huomioon ennen asetuksen voimaantulua.

LAUSUNTO:

2 § 3) Pienhankkeen määritelmä

Olisi parempi määritellä pienhankkeen suuruus siten, että se on kokonaiskustannuksiltaan max 8 000 euroa. Pienhankkeiden markkinointi asiakkaille olisi näin helpompaa, kuin markkinoida enintään 7 999,99 euron hankkeita.

Yleishyödyllisissä hankkeissa kustannusten minimiä ei ole määritetty: tämä voi antaa tulkinnan, että alle 8000 euron hankkeet voisivat olla muitakin kuin kertakorvaushankkeita (ja ns. pienhankkeita).

Määritelmään tulee lisätä tarkennus: tavallinen kehittämishanke alkaa siitä mihin pienhanke päättyy.

Muutosesitys:

3) pienhankkeella kokonaiskustannuksiltaan enintään 8 000 euron kehittämishanketta tai investointia. Tavallinen kehittämishanke tai investointi alkaa siitä mihin pienhanke päättyy.

6 § viimeinen kappale, julkisoikeudellisen yhteisön harkinnanvarainen toiminta:

Kuntien rooli on muuttunut ja muuttuu edelleen hyvinvointialueiden perustamisen myötä. Kuntien perustehtäviin ja harkinnanvaraisiin tehtäviin kuulu valtava määrä tehtäviä, jotka liittyvät koulutus ja varhaiskasvatukseen, kulttuuri-, nuoriso-, kirjasto- ja liikuntapalveluihin, kaupunkisuunnitteluun,

maankäyttöön, vesi- ja jätehuoltoon sekä ympäristöpalveluihin. Harkinnanvaraisiin kuuluu myös kunnan elinkeinopolitiikka. Kuntien roolin muutoksen myötä kunnissa on keskitytty entistä enemmän asukkaiden hyvinvoinnin ja elinkeinojen kehittämiseen.

Säädöksen myötä herääkin kysymyksiä, voiko Leader-ryhmä esimerkiksi jatkossa rahoittaa kylien elinvoiman kannalta merkittävien palveluiden kehittämistä, kun kunnallakin on tai tulisi olla tässä iso rooli lakiin pohjautuen? Jätehuollon kehittäminen kyläkohtaisesti on myös kuntien alaista toimintaa. Elinkeinopalveluita tuotetaan myös kuntarahoitteisesti ja monet kuntien omat investoinnit edistävät juurikin elinkeinojen toimintaedellytyksiä. Lasten ja nuorten hyvinvointiin liittyvät investoinnit ovat kuntien tehtävä ja rahoitusta näihin myönnetään myös muista lähteistä. Mikäli Leaderin roolin määrittely tässä kokonaisuudessa perustuu viranomaisarkintaan, annetaan yksittäisille viranomaisille iso valta linjauksesta, ja tämä johtanee myös hyvin erilaisiin linjauksiin eri ELY-alueilla.

Muutosesitys: poistetaan pykälän viimeinen lause kokonaisuudessaan. Tukea tulee voida myöntää sellaisiin toimiin, jotka sivuavat myös julkisoikeudellisen yhteisön harkinnanvaraisia tehtäviä. Maaseudun peruspalveluja tulee voida kehittää yhteistyössä kuntien, kolmannen sektorin ja yksityisten toimijoiden kanssa.

8 § Luontoissuoritukset

Mönkijällä ja moottorikelkalla tehtävä työ tulee lukea vastaavaksi kuin traktorilla, kaivinkoneella tms. tehtävä konetyö, 40 euroa käyttötunnilta. Mönkijä ja moottorikelkka ovat maastoajoneuvoja ja työkoneita, joita käytetään talkoissa sellaiseen konetyöhön, johon traktori on liian iso tai järeä. Varsinaisia pienkoneita ovat esim. moottorisaha, raivaussaha, lehtipuhallin tms. kädessä kannettava tai työnnettävä kone. Linjauksia asiassa löytää mm googlaamalla viimeaikaisia metsä – ja puutarha-alan opinnäytetöitä.

Lisätään 8§ 2 mom. kohtaan traktorin lisäksi mönkijä ja moottorikelkka, sekä asiaa selventävä kappale perustelumuistioon. Säädösten perusteella annettavassa ohjeistuksessa tulisi kartoittaa aiempia tulkintoja, esimerkiksi veneen perämoottori kaislanleikkuussa tai reittimerkinnöissä on hyväksytty perustelluista syistä konetyöksi.

Kun talkootyötä tehdään konetyönä, tulee kustannukseksi hyväksyä myös koneiden polttoaineet. Tässä on ollut kirjavaa käytäntöä, osalla hankkeista ne on hyväksytty, osalla ei.

Talkoilla tehdyt rakennussuunnitelmat pitää saada selkeästi hyväksyttäviksi ennen hakemuksen jättämistä.

9 § Perustelumuistio, kohta 7 Älykkäät kylät:

*”Älykkäiden kylien hankkeilla on tarkoitus edistää kylän tai kunnan elinvoimaa hyvin konkreettisesti. **Kylä tai kunta voi etsiä apua esimerkiksi oppilaitoksista tai tutkimuslaitoksista tai muusta asiantuntijaorganisaatiosta ja he yhdessä etsivät ratkaisuja haasteisiinsa ja rakentavat vastauksia. Kumppanina voi olla myös toinen kylä tai kunta.** Hankkeissa rakennetaan yhteinen suunnitelma (strategia) ja sen käytännön toteutus. Älykkäiden kylien suunnitelmaan (strategiaan) liittyvät investoinnit toteutetaan erikseen.”*

Kappaleessa ei mainita lainkaan Leader-ryhmiä eikä maakunnallisia kyläyhdistyksiä, jotka kuitenkin ovat ainoat todelliset kyläkehittämisen toimijat ja tuntijat Suomessa. Onko todellakin tarkoitus, että oppilaitoksille, ammattikorkeakouluille, yliopistoille yms. annetaan keskeinen rooli älykkäiden kylien kehittämisessä? Linjaus ei mitenkään vastaa aiemmin ministeriön kanssa keskusteltua – että sekä

maakunnallisilla kylillä että Leader-ryhmillä on keskeisin rooli Älykkäät kylät- strategiahankkeiden hakijoina ja koordinoijina.

Edellä viitattua perustelumuioston kappaletta on muutettava siten, että Leader-ryhmien ja maakunnallisten kylien rooli Älykkäät Kylät- strategiahankkeissa tulee selkeästi ilmi, esimerkiksi näin:

*”Älykkäiden kylien hankkeilla on tarkoitus edistää kylän tai kunnan elinvoimaa hyvin konkreettisesti. **Kylä tai kunta voi etsiä apua paikalliselta Leader-ryhmältä, maakunnalliselta kyläyhdistykseltä tai muusta asiantuntijaorganisaatiosta ja he yhdessä etsivät ratkaisuja haasteisiinsa ja rakentavat vastauksia. Kumppanina voi olla myös toinen kylä tai kunta.** Hankkeissa rakennetaan yhteinen suunnitelma (strategia) ja sen käytännön toteutus. Älykkäiden kylien suunnitelmaan (strategiaan) liittyvät investoinnit toteutetaan erikseen.”*

Älykkäät kylät- kokonaisuuteen liittyvät investoinnit, 25 §: kuka tai ketkä ja millä kriteerein määrittelee, milloin investointi on kohdan 5 mukainen Älykkäät kylät- investointi, milloin yleishyödyllinen ympäristö- ja ilmastoinvestointi? Toimet tulevat varmasti olemaan hyvin samankaltaisia.

10 § Perustelumuiosto:

Perustelumuiostiossa sanotaan, että yleishyödyllisiä eivät ole yhdistykset, joissa jäsenmäärä on pieni. Mitä tarkoitetaan pienellä? Se, että jäsenmäärä on pieni, ei tarkoita sitä, etteikö toiminta voi hyödyttää isoa joukkoa ihmisiä. Pienenkin jäsenmäärän yhdistys voi tehdä laajalti vaikuttavaa yleishyödyllistä kehittämistyötä. Pitäisi aina katsoa toimintaa ja siitä hyötyviä asukkaita eikä sitä, mikä on yhdistyksen jäsenmäärä. Jäsenmäärä ei kerro välttämättä mitään toiminnan yleishyödyllisyydestä.

Yhdistyksen sääntöjen tarkastelulla löydetään yleishyödyllisyyden ja avoimuuden määreet, kuten se, onko yhdistys avoin kaikille, onko rajoituksia jäseneksi ottamisessa sekä ohjataanko yhdistyksen varat vastaavaan yleishyödylliseen toimintaan, mikäli yhdistys lakkautetaan.

11 § 2. kappale, viljelijäryhmähanke:

Lapin alueella on satoja porotalousyrityksiä, voivathan ne myös hakea viljelijäryhmähanketta? Osa porotalousyrittäjistä on myös viljelijöitä, mutta Ylä-Lapissa poronrehut ostetaan alueen ulkopuolelta. Onko paliskunta luettavissa kehittämisorganisaatioksi, ja siten hakijatahoksi?

”Tuen saajana, joka toimii hankkeen hallinnoijana, tulee olla kehittämisorganisaatio.” Miksi ei enää sallittaisi yhden osallistujayrityksistä olevan hankkeen hallinnoija. Tällaiset yritysryhmähankkeet ovat toimineet erittäin hyvin eikä ongelmia ole ollut. Yrittäjien hallinnoimissa yritysryhmähankkeissa yritysten sitoutuminen toimintaan on ollut selvästi parempaa kuin kehittäjäorganisaatioiden hallinnoimissa yritysryhmähankkeissa, joissa hankkeen omistajuuden koetaan olevan osin ellei jopa kokonaan kehittämisorganisaatiolla, eikä niinkään yritysryhmän osallistujayrityksillä. Kaikkien kuntien alueella ei edes löydy halukkaita kehittämisorganisaatioita yritysryhmähankkeiden hallinnoijaksi. Lisäksi yritysten konkreettinen yhteisen tuoteperheen tms. kehittäminen ei vaadi eikä tarvitse mukaan kehittämisorganisaatiota. Pahimmassa tapauksessa vaatimus voi estää yritysryhmähankkeiden syntymistä tietyillä alueilla tai ohjata niitä ns. liian yleiseen suuntaan, kun toiminta ei enää täysin kumpuakaan yrittäjien tarpeista vaan siihen voi sekoittua myös kehittämisorganisaation vaatimia osioita tai rajoituksia. Leader-ryhmät eivät myöskään voi olla yritysryhmähankkeessa hakijana, koska ne eivät ole arvonlisäverovelvollisia toimijoita.

Leader-ryhmien rahoittamissa yritysryhmähankkeissa voi käsityksemme mukaan olla mukana myös yli 5 htv:n suuruisia yrityksiä, onhan näin?

Yrittäjien ja viljelijöiden tulisi voida olla mukana samassa yritysryhmähankkeessa. Erityisesti ruokasektorin kehittämistyö hankaloituu, jos ne eivät voi olla samassa yritysryhmässä. Myös kalatalousalan yrittäjien tulee voida olla mukana.

Yritysryhmähankkeissa tulisi mahdollistaa myös yhdistysten mukanaolo, kuitenkin siten, että pääosa mukanaolijoista olisi yrityksiä. Esimerkiksi matkailupalvelujen kehittämisessä yritysryhmänä voisi tarpeen olla mukana myös yhdistysmuotoinen toimija, kuten esim. golfseura tai leirintäalue. Nämä eivät ole aina yritysmuotoisia, mutta toimivat osittain liiketoimintaa harjoittavina yhdistyksinä eli ovat jo alv-velvollisia.

14 §

”Toimintaryhmälle ei voida myöntää valmistelurahaa.” Toimintaryhmien eli Leader-ryhmien tehtäviin ei kuulu esimerkiksi yritysryhmien hallinnointi, mutta mikäli 11§ pakottaa yritysryhmien hallinnoijaksi kehittämisorganisaation, voivat Leader-ryhmät alueellaan joutua yritysryhmien hallinnoijan rooliin, ellei muita halukkaita kehittämisorganisaatioita löydy. Samoin joillakin alueilla maakunnallinen kyläyhdistys toimii Leader-ryhmän alla. Näissä tilanteissa Leader-ryhmä asetettaisiin eriarvoiseen asemaan muiden kehittämisorganisaatioiden kanssa yritysryhmien ja älykäs kylä -kokonaisuuksien valmistelussa. Yritysryhmien tai maakunnallisten kyläyhdistysten älykkäiden hankkeiden valmistelu ei kuulu Leader-ryhmän tavanomaisiin toimintarahaan sisältyviin tehtäviin. Pykälää tulee muuttaa tältä osin, ja sallia valmistelurahan myöntäminen toimintaryhmälle em. tehtäviin.

Perustelumuistioon tulee myös lisätä kohta, jossa tuodaan selkeästi esiin, että toimintaryhmä voi myöntää valmistelurahaa, nyt se puuttuu muistiosta.

Olisi erittäin tärkeää, että kansainvälisten hankkeiden valmisteluun voitaisiin myöntää valmistelurahaa.

Sisältyykö valmistelurahan 5 000 euroon kuntaraha, vai myönnetäänkö sen päälle? Tässä pitäisi olla sama käytäntö kuin yritystuissa.

15 §

Pitääkö tietää jo hakuvaiheessa, kuka kouluttaa, koska tuen myöntämisen edellytyksenä on kouluttajan ammattitaito? Yleensäkin ainakin osa koulutuksista kilpailutetaan vasta hankkeen toteutuksen aikana.

Pykälän muotoilu antaa ymmärtää, että yhdistyskin voisi olla koulutushankkeen hakija, kunhan koulutus hankitaan osaavalta taholta. Ruokaviraston tähänastisissa videokoulutusten esityksissä on kerrottu, että hakijana pitää olla koulutusorganisaatio. Olisi tärkeää, että hakija voisi olla yhdistyskin, jolloin koulutus olisi juuri kolmannen sektorin tarpeisiin vastaavaa ja alhaalta ylös -periaatteella toteutuvaa. Myös Leader -ryhmien, kuntien ja kunnallisten elinkeinoyhtiöiden tulisi voida toimia hakijoina. Tähän saakka em. ovat voineet toimia hakijoina, ja ne ovat ostaneet substanssiosaamisen esim. oppilaitoksilta.

17 §

”Investoinnin kohteen tulee pääsääntöisesti olla alueen asukkaiden ja toimijoiden käytettävissä.”

Mahdollistaako tämä muotoilu nyt esim. sellaisen rakennuksen kunnostamisen tai rakentamisen, jota käytetään osin esim. majoitustoimintaan. Tukea pitäisi pystyä myöntämään myös sellaisille yleishyödyllisille

toimijoille, jotka osin rahoittavat toimintaansa majoituksen avulla ja tukea tulisi voida myöntää esim. **koko kylätalon kunnostukseen**, vaikka osaa tiloista käytettäisiinkin majoitus- tai muuhun paikallisia palveluja mahdollistavaan toimintaan.

Myös yhdistyspohjaisilla leirintäalueilla, tanssilavoilla ja tapahtumajärjestämistä tekevillä yhdistyksillä tulisi olla mahdollisuus saada tukea investointeihinsa, koska ne ovat erittäin tärkeitä alueiden yhteisöllisyydelle, elinvoimalle ja matkailulle, mutta toimintaa ei ole useinkaan järkevää yhtiöittää eikä tukea voi siten hakea yritystukena.

20 §

Voidaanko luonnoksen määritelmien mukaan tukea myöntää sellaisten kiinteistöosakeyhtiön osakkeiden hankintaan, jotka oikeuttavat hallitsemaan tukikelpoisessa yhdistystoiminnassa käytettävää toimitilaa? Paikka paikoin yhdistyksillä on tullut tarvetta tämän kaltaiseen toimintaan, kun omia tiloja ei ole järkevä rakentaa, mutta kiinteistöosakeyhtiöltä olisi mahdollista ostaa osakkeita yhdistyksen tarvitsemiin tiloihin.

Perustelumuistiosta:

"Yleiskustannusten osalta ei ole enää viittausta EU-säädöksiin, koska maaseuturahastoa koskevissa EU-säädöksissä ei ole enää erikseen säädetty asiasta. Vastaavat kustannukset olisivat kuitenkin jatkossakin hyväksyttäviä." Mitä kustannuksia näillä tarkoitetaan, voisiko tätä selventää perustelumuistiossa.

Pykälän kohta käytettynä ostettavasta koneesta, laitteesta ym.:

1) jota ei ole tarkoituksenmukaista hankkia uutena tai korvaavaa **palvelua** ei ole kohtuullisin kustannuksin paikkakunnalla saatavana.

Kaiketi ei ole tarkoitus puhua palvelusta, vaan koneesta/laitteesta? Tai jos ei, mihin palveluihin tässä viitataan?

Kaiketi pykälä sallii myös kierrätettävän rakennusmateriaalin hankinnan, kuten vanhat hirret?

Mikä on "pienimuotoinen vesihuoltoinvestointi", voisiko määritellä tarkemmin?

26 §

Perustelumuistio: muistiossa puhutaan alueellisista hankkeista, kun pitäisi puhua alueiden välisistä hankkeista.

27 §

On positiivista, että palkkojen sivukulujen ja loma-ajanpalkkojen todentamisesta luovutaan ja käytetään laskennallista tukea niiden korvaamiseen. Tällä säästetään merkittävästi sekä hakijoiden että hallinnon resursseja. On kuitenkin huomioitava, että säädöksessä ehdotettu laskennallisten sivukulujen taso 39 prosenttia ei ole riittävä näin säädettyinä. Monella Leader-ryhmällä on edelleen käytössä KvTes soveltuvin osin, tämä on aikoinaan ollut ministeriön ohjeistus, että toimintaryhmien tulee ottaa käyttöön nimenomaan KvTes sovellettavaksi työehtosopimukseksi. Työntekijöiden keski-ikä ryhmissä on noussut, ja tällöin sekä loma-ajan kertymä että työeläkelainsäädännöstä tuleva Tyel- maksun korotus aiheuttavat sen, että 39% on riittämätön laskennallinen prosentti. Liitämme lausunnon oheen kaksi laskennallista esimerkkiä Leader-ryhmistä.

Miksi laskennallisen sivukulun perusteeksi on otettu vain työpäivien palkka eikä työ- ja lomapäivien palkka yhteenlaskettuna, kuten esim. ESR:n puolella. Nyt lomapäivien suhteellinen määrä vaikuttaa voimakkaasti laskennalliseen sivukuluun. Monissa työehtosopimuksissa on mahdollisuus vaihtaa lomarahaa lomavapaiksi. Mutta näyttäisi siltä, että maaseuturahaston hankkeissa työnantaja ei voi lainkaan sallia sellaista, koska se johtaa vuoden työpäivien suhteellisen määrän pienenemiseen, jolloin laskennallinen sivukulu ei riitä kattamaan todellista sivukulua.

Asia voidaan ratkaista muuttamalla säädöstä sen osalta, mitä laskennallisen prosentin piiriin lasketaan kuuluvan.

Muutosesitys:

3. mom. lisätään: muut hankkeen toteutuksesta aiheutuvat yleiskustannukset.

4. mom: Palkkoihin lasketaan palkat ja hankeaikana maksettavat loma-ajan palkat. Prosenttiosuudella 39% katettaisiin lomarahaa ja lomakorvaus sekä hankkeen jälkeinen loma-ajan palkka.

28 §

”Hankkeessa, jossa tuki on myönnetty kertakorvauksena, tukipäätöstä voidaan muuttaa vain toteuttamisajan osalta.” Myös kertakorvaushankkeessa tulisi sallia hankkeen tietyt sisällölliset muutokset. Tämä lisäisi uskallusta käyttää kertakorvaushanketta, joka on maksatusvaiheessa huomattavasti vähemmän hallinnollista työtä vaativa ja säästää siten hallinnon kustannuksia, vaikka sisällöllisiäkin muutospäätöksiä jouduttaisiin tekemään. Edellisellä ohjelmakaudella asiakkaina on ollut paljon hakijoita, jotka eivät ole uskaltaneet kertakorvausta valita, koska se on koettu liian riskialttiina.

38 §

Eikö ole mahdollista kansallisesti säätää siitä, että edelleenkin alle 50.000 euron hankkeissa ei tarvitsisi huomioida tuloja? Tuo säädös on ollut erittäin hyvä esim. ensikertalaisten tapahtumien tukemiseen, jolloin mm. paikkamaksuilla ym. pienellä myynnillä on voitu kerryttää yksityistä rahoitusta ilman, että niitä tulkittaisiin hankkeen tuloiksi. Tämä menettely on mahdollistanut sen, että tapahtumaa ei ole tarvinnut ensin rakentaa ilmaiseksi ja sitten seuraavana vuonna periä maksuja, kun ihmiset ensimmäisellä kerralla totutettiin maksuttomuuteen. Samalla on myös voitu pienillä tuloilla varmistaa tapahtuman jatkuvuus tulevinakin vuosina. Tapahtumatarjonnan lisääminen tukee vahvasti maaseutumatkailun kehittämistä.

*”Hankkeen tuloja ovat hankkeen toteuttamiseksi hankittujen tavaroiden ja palvelujen sekä hankkeen tuotosten myynnistä saadut tulot sekä hankkeen hyödykkeistä ja **toimitiloista saadut käyttökorvaukset.**”* Tarkoitetaanhan tässä nimenomaan ja kirjaimellisesti **hankkeen** toimitilan käyttökorvauksia? Kylätalojen normaaleja käyttökorvauksia, jotka menevät suoraan kulujen kattamiseen, ei tule katsoa hankkeen tuloiksi.

39 §

”Ennakkoa ei voida maksaa 13,14, 22 ja 28 §:ssä säädettyihin tukiin.” Ennakko on poissuljettu vaihtoehto kertakorvaushankkeella. Miksi kertakorvaushanke halutaan tehdä niin hankalaksi hakijalle, että sitä ei uskalleta käyttää? Ennakko ei lisää sen enempää kertakorvaushankkeeseen liittyvää riskiä rahoittajan näkökulmasta kuin kuittiperustainen hanke. Myös pienhankkeissa ennakko voi olla tarpeellinen, koska niiden hakijoina tulee olemaan paljon todella vähäisen kassan omaavia yhdistyksiä.

42 § Tukikelvottomien kustannusten vuoksi tehtävä vähennys:

Pykälässä todetaan, että viranomaisen on sovellettava vähennystä, *”joka on yhtä suuri, kuin tukikelvottomien kustannusten ja hyväksyttävien kustannusten erotus, mutta ei kuitenkaan peruutettavaa tukea suurempi”*. Asetuksen mukaisella laskukaavalla tuon erotuksen tulos on negatiivinen tilanteessa, jossa tukikelvottomat kustannukset ovat hyväksyttäviä kustannuksia pienemmät. Lisäksi tuolla esitetyllä kaavalla päästään tulokseen, jossa suurempi ”petoksen yritys” taitaa päätyä prosentuaalisesti pienempään rangaistukseen? Kaiketi on ollut tarkoitus säätää kyseinen kohta siten, että puhutaan vähennyksestä, joka on *hyväksyttävien kustannusten ja tukikelvottomien kustannusten erotus*. Eli termit ovat väärin päin.

Esimerkilaskelma:

Haetut kustannukset = 100

Tukikelvottomat kustannukset = 11 (11%)

Hyväksyttävät kustannukset = 89

Tukikelvottomien ja hyväksyttävien kustannusten välinen erotus) $11 - 89 = -78$

Haettu tuki (80%) 80

Tuki hyväksyttävistä kustannuksista = 71,2

Peruutettava tuki = 8,8 (koska muuten vähennys olisi lisäys - > 71,2- -78)

Maksettava tuki $89 * 80\% - 8,8 = 62,4$

43 §

*”Jos tuensaaja on laiminlyönyt **tuen ehtoihin sisältyneen** tiedotusveloitteen noudattamisen, voidaan tukeen tehdä prosentuaalinen vähennys.”* Olisi hyvä asetuksen perusteluissa määritellä, milloin vähennys tehdään ja milloin ei, jotta tuensaajia kohdeltaisiin tasapuolisesti eri puolilla maata. Tarkoituksena ei ole varmaankaan rangaista esim. logon puuttumisesta lehti-ilmoituksessa tai esitteessä, ellei hakija ole syyllistynyt samaan puutteellisuuteen useasti, vaikka viranomainen on jo aiemmin samasta asiasta hakijalle huomauttanut. Vähennyksen perusteena tulisi olla toistuva tahallisuus. Se, mitä tiedotusvelvollisuus pitää sisällään, tulee määritellä selvästi ja antaa asiasta selkeä ohjeistus.

Ei kait tässä ole tarkoitettu, että esim. logojen unohtaminen lehti-ilmoituksesta aiheuttaa 1-5% vähennyksen **koko hankkeen tuesta**? Näin laskettuna, vaikutus maksettavaan tukeen voi olla kohtuuttoman suuri.

Tiedotusvelvollisuus tulee aina suhteuttaa hankkeen kokoon, esim. pienhankkeissa velvollisuus ei voi olla samaa luokkaa kuin isoissa kehittämishankkeissa tai investoinneissa.

Suomen Kylät ry:n Leader-jaosto

Mervi Niemi-Huhdanpää

Puheenjohtaja

Maarit Teuri

Varapuheenjohtaja